

קְדִישָׁא בְּפוּמָא, בְּלִפְא בְּנַפְשָׁא, וְלֵאקְשָׁרָא כְּלָא,
כְּשִׁלְהוּבָא דְאַתְקְשָׁרָא בְּטִיפְסָא, וּבְהַהוּא יְחֻדָּא
דְּעָבִיד, וְגַרִים לְאַתְפִּיּסָא מְלִפְא בְּמִטְרוּנִיתָא, וְאוּדַע
לִיה לְמִלְפָּא רְחִימוּתָא דִּילָה לְגַבִּיה.

דְּבַר אַחַר, בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, אֵלִין תְּרִיסַר שְׁבַטִין.
דְּתַנִּינן, יְרוּשָׁלַם עַל תְּרִיסַר טוּרִין קְיִמָּא.
וּמֵאן דְּאָמַר עַל שְׁבַעָה, לָא קָאמַר לְאַשְׁלַמָּא שְׁלִימוֹ,
וְאִף עַל גַּב דְּכִלְא חַד, דְּאִית שְׁבַעָה, וְאִית אַרְבַּע,
וְאִית תְּרִיסַר, וְכִלְא חַד.

וְדַאי עַל תְּרִיסַר טוּרִין קְיִמָּא, תְּלַת טוּרִין לְסַטְרָא
דָּא, וְתְלַת טוּרִין לְסַטְרָא דָּא, וְכֵן לְאַרְבַּע
זְוִיין, וּבְדִין אַתְקְרִי חֲתִיה. כְּמָה דְּאַתְ אָמַר, (יחזקאל י')
הִיא חֲתִיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֵלִין
אַקְרוּן בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, בְּגִין דְּקְיִמָּא עֲלֵיהוּ. וְאֵינֻן

לשון הקודש

עַל גַּב שְׁהַבֵּל אַחַד, שְׁיֵשׁ שְׁבַעָה וַיֵּשׁ
אַרְבַּעָה וַיֵּשׁ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי, וְהַכֵּל אַחַד.
וְדַאי עַל שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי הָרִים עוֹמְדִת,
שְׁלֹשָׁה הָרִים לְצַד זֶה, וְשְׁלֹשָׁה הָרִים לְצַד
זֶה, וְכֵן לְאַרְבַּע זְוִיּוֹת, וְאִזּוּ נִקְרְאֶת חֲתִיָּה,
כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (יחזקאל י') הִיא חֲתִיָּה אֲשֶׁר
רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְאַלְהָה
נִקְרְאוֹת בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, מְשׁוּם שְׁעוֹמְדִת
עֲלֵיהֶן, וְהֵן מְעִידוֹת עֲדוֹת לְמַלְךְ עַל

אֵת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ בְּפִה, בְּלֵב וּבְנַפֵּשׁ,
וְלְקִשְׁרֵי הַכֵּל כְּשִׁלְהַבֵּת הַקְּשׁוּרָה בְּגַחְלֵת,
וּבְאֹתוֹ הַיְחֻד שְׁעוֹשָׂה, גִּוְרָם לְפִיִּם
הַמְּלַךְ עִם הַגְּבִירָה, וּמוֹדִיעַ לְמַלְךְ
אַהֲבָתָה אֵלָיו.

דְּבַר אַחַר בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם – אֵלוֹ שְׁנַיִם
עֶשְׂרֵי שְׁבַטִים, שְׁשִׁנְיֻן, יְרוּשָׁלַם עוֹמְדִת
עַל שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי הָרִים. וְכִי שְׁאָמַר עַל
שְׁבַעָה, לָא אָמַר לְהַשְׁלִים שְׁלֵמוֹת. וְאִף

סְהִירֵי סְהִדוּתָא לְמַלְכָּא עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, (תהלים קכ"ב) שְׁבִטֵי יְהוָה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם יי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וּפָאָה חוֹלְקֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל,
 דִּידְעֵי אוֹרְחוֹי דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל־יֵהוּ כְּתִיב, (דברים
 יד) כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לֵי אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָּחַר יי וְגו'.

יִשְׁשַׁכֵּר חֲמוֹר גָּרַם רוֹבֵץ בֵּין הַמְשַׁפְּתִים. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, וְכִי יִשְׁשַׁכֵּר חֲמוֹר אֶקְרִי. אִי בְּגִין
 דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, נְקַרְיָה לִיה סוּס אוֹ אַרְיָה, אוֹ
 נֶמֶר, אִמְאֵי חֲמוֹר. אֶלָּא אָמְרוּ, בְּגִין דְּחֲמוֹר נָטִיל
 מְטוּלָא, וְלֹא בָעִיט בְּמֵאֲרִיָּה כְּשָׂאָר בְּעִירֵי, וְלֹא אִית
 בֵּיה גִּסּוּת הָרוּחַ, וְלֹא חֵיִישׁ לְמִשְׁכַּב בְּאַתַּר מְתַקְנָן.
 אוֹף הָכִי יִשְׁשַׁכֵּר, דְּאִשְׁתַּדַּלוּתִיה בְּאוֹרֵייתָא, נָטִיל
 מְטוּלָא דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא בָעִיט בֵּיה כְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וְלֹא אִית בֵּיה גִּסּוּת הָרוּחַ, כְּחֲמוֹר דְּלֹא חֵיִישׁ

לשון הקודש

נִקְרָא לוֹ סוּס אוֹ אַרְיָה אוֹ נֶמֶר, לָמָּה
 חֲמוֹר? אֶלָּא אָמְרוּ, מִשּׁוּם שְׁחֲמוֹר נוֹשֵׂא
 מִשָּׂא, וְלֹא בּוֹעֵט בְּאֲדוֹנוֹ כְּמוֹ שָׂאָר
 הַבְּהֵמוֹת, וְאִין בּוֹ גִּסּוּת הָרוּחַ, וְלֹא
 חוֹשֵׁשׁ לְשָׁכַב בְּמָקוֹם מְתַקְנָן. אִף כִּד
 יִשְׁשַׁכֵּר, שְׁהִשְׁתַּדַּלוּתוֹ בְּתוֹרָה, נוֹטֵל
 מִשָּׂא הַתּוֹרָה, וְלֹא בּוֹעֵט
 בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין בּוֹ גִּסּוּת
 הָרוּחַ, כְּמוֹ הַחֲמוֹר שֶׁלֹּא חוֹשֵׁשׁ לְכַבּוֹדוֹ

כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (תהלים קכב)
 שְׁבִטֵי יְהוָה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 ה'. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שָׁל
 יִשְׂרָאֵל שִׁינְדְעִים דְּרַבִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, עַל־יָהֵם פְּתוּב (דברים יד) כִּי עִם קְדוֹשׁ
 אַתָּה לֵה' אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָּחַר ה' וְגו'.

יִשְׁשַׁכֵּר חֲמוֹר גָּרַם רֹבֵץ בֵּין הַמְשַׁפְּתִים.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי יִשְׁשַׁכֵּר נִקְרָא
 חֲמוֹר? אִם מִשּׁוּם שְׁהִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה,

לִיקָרָא דִּילֵיהּ, אֶלָּא לִיקָרָא דְמַרְיָה (ס"א דרבית). רוּבִין
בֵּין תַּמְשַׁפְתָּיִם, בְּדַאמְרִינֵן וְעַל הָאָרְצַי תִּישֹׁן, וְחַיֵּי צַעַר
תַּחְתֵּיהּ, וּבַתּוֹרָה אֶתָּה עֵמֶל.

דְּבַר אַחַר יִשְׁשַׁכֵּר חֲמַר גָּרַם רוּבִין וְגו'. פֶּתַח וְאָמַר,
(תהלים כז) לְדָוָד ה' אֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יי
מַעֲזוּ חַיֵּי מִמִּי אֶפְחָד, כִּמְהַ חֲבִיבִין אֵינֻן מְלִין
דְּאֹרֵייתָא, כִּמְהַ חֲבִיבִין אֵינֻן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאֹרֵייתָא,
כִּמִּי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל
בְּאֹרֵייתָא, לָא דְחִיל מִפְּנֵיעֵי עֵלְמָא, נְטִיר הוּא
לְעֵילָא, נְטִיר הוּא לְתַתָּא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא
(דף רמב ע"ב) דְּכַפֹּת לְכָל פְּנֵיעֵי דְעֵלְמָא, וְאַחִית לֹזֵן לְעוֹמְקֵי
דְּתַהוּמָא רַבָּא.

תָּא חַזֵּי, בְּשַׁעְתָּא דְעָאֵל לֵילֵיא, פֶּתַחֵן סְתִימִין,
וּכְלָפֵי וְחַמְרֵי שְׂרִיין וְשַׁטָּאן בְּעֵלְמָא, וְאַתֵּיהִיבַת

לשון הקודש

כִּמְהַ חֲבִיבִים אוֹתָם שְׂמִשְׁתַּדְּלִים
בַּתּוֹרָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכַל
מִי שְׂמִשְׁתַּדְּלֵי בַתּוֹרָה, לֹא פוֹחַד מִפְּנֵיעֵי
הָעוֹלָם, שְׂמוּרָה הוּא לְמַעְלָה, שְׂמוּרָה הוּא
לְמַטָּה. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׂכּוּפַת כָּל פְּנֵיעֵי
הָעוֹלָם וּמוֹרִיד אוֹתָם לְעַמְקֵי תְהוֹם רַבָּה.
בֹּא רֵא, בְּשַׁעָה שְׂנַכְנָם הַלֵּילָה,
הַפְּתָחִים נִסְתָּמִים, וּכְלָבִים וְחַמְרִים

אֶלָּא לְכַבוֹד רַבּוֹנוּ וְרַבּוּ. רַבִּין בֵּין
הַמְשַׁפְּתָיִם, כִּמּוֹ שְׂאֵמְרֵנוּ (אבות פ"ו) וְעַל
הָאָרְצַי תִּישֹׁן, וְחַיֵּי צַעַר תַּחְתֵּיהּ, וּבַתּוֹרָה
אֶתָּה עֵמֶל.

דְּבַר אַחַר יִשְׁשַׁכֵּר חֲמַר גָּרַם רַבִּין וְגו'
– פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים כז) לְדָוָד ה' אֹרֵי
וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָע ה' מַעֲזוּ חַיֵּי מִמִּי
אֶפְחָד. כִּמְהַ חֲבִיבִים הֵם דְּבַרֵּי הַתּוֹרָה,

רְשׁוּ לְחַבְּלָא, וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא נְיָיְמֵי בְּעַרְסֵיהוּ,
 וְנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא סְלָקִין לְאַתְעֵנְנָא לְעִילָא. כַּד
 אֲתַעַר רוּחַ צְפוֹן, וְאַתְפְּלִיג לִילְיָא, אֲתַעְרוּתָא קַדִּישָׁא
 אֲתַעַר בְּעֲלָמָא, וְאַתְמַר בְּכַמְּה דּוּכְתֵי.

זְכָאָה חוֹלְקִיה דְּהָהוּא בַר נָשׁ, דְּאִיהוּ קָאִים בְּתַהִיא
 שְׁעֵתָא, וְאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵיָתָא. בֵּינּוּ דְּאִיהוּ
 פְּתַח בְּאוּרֵיָתָא, כָּל אֵינּוֹן זִינּוֹן בִּישׁוּן, אָעִיל לֹון
 בְּנוֹקְבֵי דְּתַהוּמָא רַבָּה, וְכַפִּית לִיה לַחֲמוּר, וְנַחִית לִיה
 בְּטַפְסְרֵי דְּתַחֲוֹת עַפְרָא, דְּזוּהֵמֵי קַסְרָא.

בְּגִינֵי כָּד, יִשְׁשַׁכְר, דְּאַשְׁתַּדְלוּתִיה בְּאוּרֵיָתָא, כַּפִּית
 לִיה לַחֲמוּר, וְנַחִית לִיה. מַתְהוּא גַרְם
 הַמַּעְלוֹת, דְּאִיהוּ סְלִיק לְנוֹקָא עֲלָמָא, וְשׁוּי מְדוּרִיה
 בֵּין הַמַּשְׁפְּתִים, בֵּין זוּהֵמֵי דְּטַפְסְרֵי דְּעַפְרָא.

לשון הקודש

שהוא פותח בתורה, את כל אותם
 המינים הרעים הוא מכניס לנֶקֶב תהום
 רבה, וכופת את החמור, ומורידו
 בשרים שפתח העפר של זְהֵמַת הַקֶּשֶׁר.
משום כָּד יִשְׁשַׁכְר, שהשתדלותו
 בתורה, כופת את החמור ומוריד אותו
 מאותו גרם המעלות, שהוא עולה
 להזיק לעולם, ושם מדורו בין
 המשפּתִים, בין זְהֵמַת הַשָּׂרִים שֶׁבְּעַפְרָא.

שורים ומשומטים בעולם, ונתנת רשות
 להשחית, וכל בני העולם ישנים
 במטותיהם, ונשמות הצדיקים עולות
 להתענג למעלה. כשמתעוררת רוח
 צפון ונחלק הלילה, התעוררות קדשה
 מתעוררת בעולם, וזה נאמר בכמה
 מקומות.

אשרי חלקו של אותו אדם שעומד
 באותה שעה ומשתדל בתורה. בין

תָּא חַוִּי, מַה כְּתִיב. וַיֵּרָא מְנַחֵה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ
כִּי נַעֲמָה וַיֵּט שַׁכְּמוֹ לְסַבֵּל וַיְהִי לְמַס עוֹבֵד.
וַיֵּרָא מְנַחֵה כִּי טוֹב, דָּא תוֹרָה שְׂבַכְתָּב. וְאֵת הָאָרֶץ
כִּי נַעֲמָה, דָּא תוֹרָה שְׂבַעֵל פֶּה. וַיֵּט שַׁכְּמוֹ לְסַבֵּל,
לְמַסְבֵּל עוֹלָא דְאֹרִייתָא, וְלַדְבָקָא בְּהַ יּוֹמֵי וְלִילֵי.
וַיְהִי לְמַס עוֹבֵד, לְמַחְוֵי פִלְחָא לְקַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
וְלֹא תִדְבָקָא בֵּיה, וְלֹא תִשָּׂא גְרַמְיָה בְּהַ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חִיָּיא הָווּ קָא אֲזִילִי
מִגְּלִילָא עֲלָאָה לְטַבְרִיָּה, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
יַיְהוּדָא וְנִשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא, דְּכָל מָאן דִּינְדַע לְאַשְׁתַּדַּל
בְּאֹרִייתָא, וְלֹא אֲשְׁתַּדַּל, אֲתַחֲיִיב בְּנַפְשִׁיהַ. וְלֹא עוֹד
אֲלֵא דִיחֲבִין לִיהַ עוֹלָא דְאַרְעָא, וְשַׁעֲבוּדָא בִישָׂא,
דְכְתִיב בִּישְׁשַׁכֵּר, וַיֵּט שַׁכְּמוֹ לְסַבֵּל, מַחְוֵי וַיֵּט, סָטָא.
כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (שמואל א ח) וַיֵּטוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע. מָאן

לשון הקודש

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חִיָּיא הָווּ
הוֹלְכִים מִהַגְּלִיל הָעֲלִיּוֹן לְטַבְרִיָּה. אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן, גִּלְדָא וְנִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, שְׂכָל
מִי שִׂידַע לְהַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה וְלֹא מִשְׁתַּדַּל
– מִתַּחֲיִיב בְּנַפְשׁוֹ, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא נוֹתְנִים
עָלָיו עַל הָאָרֶץ וְשַׁעֲבוּד רַע, שְׂכַתוֹב
בִּישְׁשַׁכֵּר וַיֵּט שַׁכְּמוֹ לְסַבֵּל. מַה זֶה וַיֵּט?
סָטָא, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שמואל א ח) וַיֵּטוּ אַחֲרֵי
הַבָּצַע. מִי שְׂפוֹטָה דְרַבּוֹ וְעַצְמוֹ שְׁלֵא

בַּא רָאָה מַה כְּתוּב, וַיֵּרָא מְנַחֵה כִּי טוֹב
וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה וַיֵּט שַׁכְּמוֹ לְסַבֵּל
וַיְהִי לְמַס עוֹבֵד. וַיֵּרָא מְנַחֵה כִּי טוֹב – זו
תוֹרָה שְׂבַכְתָּב. וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה –
זו תוֹרָה שְׂבַעֵל פֶּה. וַיֵּט שַׁכְּמוֹ לְסַבֵּל –
לְסַבֵּל עַל הַתּוֹרָה וְלַדְבָק בְּהַ יּוֹמֵים
וְלִילוֹת. וַיְהִי לְמַס עוֹבֵד – לְהִיּוֹת עוֹבֵד
אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלַדְבָק בּוֹ וְלַהֲתִישׁ
אֵת עַצְמוֹ בְּהַ.

דְּסָטָא אַרְחִיָּה וְגַרְמִיָּה, דְּלֹא לְמַסְבַּל עוּלָא דְּאוּרִיָּתָא,
מִיַּד וַיְהִי לָמָּס עוֹבֵד.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (משלי ח) לְהִנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ
וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אִמְלֵא. וּפְאִין אֵינּוֹן בְּנֵי עַלְמָא,
אֵינּוֹן דְּמַשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיָּתָא, דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל
בְּאוּרִיָּתָא, אֶתְרַחִים לְעִילָא, וְאֶתְרַחִים לְתַתָּא, וְאַחֲסִין
בְּכָל יוֹמָא, יְרוּתָא דְּעַלְמָא דְּאָתִי. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב,
לְהִנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ. מָאן יֵשׁ. דָּא עַלְמָא דְּאָתִי דְּלֹא
פִּסְק מִיּוֹמֵי לְעַלְמוֹן, וְנָטַל אֲגַר טַב עַלְמָא, דְּלֹא זְכִי
בֵּיה בְּר נֶשׁ אַחְרָא, וּמָאן אִיהוּ. י"ש. וּבְגִינֵי כֶּךָ, רְמִיז
לָן שְׁמָא דְּיֵשְׁשֶׁכֶר דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִיָּתָא, יֵשׁ שְׁכָר. דָּא
הוּא אַגְרָא דְּאֵינּוֹן דְּמַשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיָּתָא, י"ש.

כְּתִיב, (דניאל ז) חֲזָה חֲוִית עַד דִּי כְּרִסוֹן רְמִיז וְעַתִּיק
יוֹמִין יִתְב וְגו'. חֲזָה חֲוִית עַד דִּי כְּרִסוֹן

לשון הקודש

לְסַבַּל עַל תּוֹרָה, מִיַּד וַיְהִי לָמָּס עוֹבֵד.
פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (משלי ח) לְהִנְחִיל
אוֹהֲבֵי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אִמְלֵא. אִשְׁרֵיהֶם
בְּנֵי הָעוֹלָם, אוֹתָם שְׁמַשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה,
שְׁכָל מִי שְׁמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, נֶאֱהָב
לְמַעַלָּה וְנֶאֱהָב לְמַטָּה, וַיּוֹרֶשׁ בְּכָל יוֹם
יְרֵשֶׁת הָעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׁכַתוֹב לְהִנְחִיל
אוֹהֲבֵי יֵשׁ. מַה זֶה יֵשׁ? זֶהוּ עוֹלָם הַבָּא

שְׁכָל פּוֹסְקִים מִיּוֹמֵי לְעוֹלָמִים וְנוֹטַל שְׁכָר
טוֹב עַלְיוֹן שְׁלֵא זוֹכֵה בּו אָדָם אַחֵר,
וּמִיָּהוּ? י"ש. וּמִשׁוּם כֶּךָ רְמִיז לָנוּ בְּשֵׁמוֹ
שֶׁל יֵשְׁשֶׁכֶר שֶׁהִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה - יֵשׁ
שְׁכָר. זֶהוּ שְׁכָר שֶׁל אוֹתָם שְׁמַשְׁתַּדְּלִים
בְּתוֹרָה, י"ש.

כתוב (דניאל ז) חֲזָה חֲוִית עַד דִּי כְּרִסוֹן
רְמִיז וְעַתִּיק יוֹמִין יִתְב וְגו' חֲזָה חֲוִית עַד

רמיו, בד את־חַרְבַּב בִּי מִקְדָּשָׁא, תִּירֵי כְּרִסְוֹן נִפְלוּ, תִּירֵי
 לְעֵילָא, תִּירֵי לְתַתָּא. תִּירֵי לְעֵילָא, בְּגִין דְּאִתְרַחֵיקַת
 תַּתָּא מֵעֵלְאָה, כְּרִסְיָא דִּיעֲקֹב אִתְרַחֵיקַת מִכְּרִסְיָא
 דְּדָוִד. וּכְרִסְיָא דְּדָוִד נִפְלַת. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, ^(איכה ב)
 הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ. תִּירֵי כְּרִסְוֹן לְתַתָּא, יְרוּשָׁלַם,
 וְאֵינוֹן מְאִירֵי דְּאוּרִייתָא. וּכְרִסְוֹן דְּלְתַתָּא כְּגוּוֹנָא
 דְּכְרִסְוֹן דְּלְעֵילָא, מְרִיחוֹן דְּאוּרִייתָא הֵינּוּ כְּרִסְיָא
 דִּיעֲקֹב. יְרוּשָׁלַם הֵינּוּ כְּרִסְיָא דְּדָוִד, וְעַל דָּא כְּתִיב,
 עַד דֵּי כְּרִסְוֹן, וְלֹא כְּרִסְיָא. כְּרִסְוֹן סְגִיאוֹן נִפְלוּ,
 וּבְלָחוּ לָא נִפְלוּ, אֲלֵא מֵעֵלְבוּנָה דְּאוּרִייתָא.

תָּא חָזִי, בַּד אֵינוֹן זַפְּאֵי קָשׁוּט מִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא,
 כָּל אֵינוֹן תּוֹקֵפִין דְּשָׂאָר עַמִּין, דְּשָׂאָר חִילִין,
 וְכָל חִילִין דְּלַחוֹן, אִתְּכַפִּיין וְלֹא שְׁלֹטֵי בְּעֵלְמָא,
 וְיִשְׂרָאֵל ^(נ"א וי"ש) אֲזַדְּמֵן עֲלֵיהּ לְסִלְקָא לֹון עַל כְּלָא.

לשון הקודש

יעקב. ירושלים הינו כסא של דוד. ועל
 זה כתוב עד די כרסון, ולא כסא. כסאות
 רבים נפלו, וככלם לא נפלו אלא
 מעלבונה של תורה.

בא ראה, בפסאותם צדיקי אמת
 משתדלים בתורה, כל אותם פחות שאר
 העמים, של שאר החילות, כל החילות
 שלהם נכפים ולא שולטים בעולם,
 וישראל וישי מִזְמַנִּים עליהם להעלותם של

די כרסון רמיו – בשנחרב בית המקדש,
 שני כסאות נפלו, שנים למעלה ושנים
 למטה. שנים למעלה, כי התרחקה
 התחתונה מהעליונה. כסא של יעקב
 התרחק מכסא דוד, וכסא דוד נפל. זהו
 שכתוב ^(איכה ב) השליך משמים ארץ. שני
 כסאות למטה – ירושלים, ואותם בעלי
 התורה. והכסאות שלמטה כמו הכסאות
 שלמעלה, בעלי התורה, הינו כסא של